Lietas arhīva Nr. 1A-0275-17/2
ECLI:LV:RPPT:2017:1113.1A68027517.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā
2017.gada 13.novembrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese Gunta Sokolova, rakstveida procesā izskatot /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2017.gada 07.jūlija lēmumu Nr.1241,

konstatēja:

2017.gada 31.maijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas inspektore Kitija Valtere sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC315815 par to, ka 2017.gada 16.maijā plkst.15.37 (izsaukums) Rīgā, vadītāja /pers. A/ vadīja transportlīdzekli Toyota Yaris, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un Nometņu ielā 64, braucot atpakaļgaitā, uzbrauca stāvošam transportlīdzeklim BMW320, valsts reģistrācijas numurs v.r.n., bojājot to, pēc kā, pārkāpjot noteikto kārtību, atstāja negadījuma vietu.

Konstatēts, ka pers.A ir izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā arī- LAPK) 149.[16]panta piektajā daļā un 149.[4] panta 14.daļā paredzēto pārkāpumu.

2017.gada 13.jūnijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas galvenā inspektore S.Liepa pieņēma lēmumu lietā Nr.PC315815 par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Ministru kabineta noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (tālāk tekstā- CSN) 40., 41., 82. un 100.punkta un Ceļu satiksmes likuma (tālāk tekstā arī- CSL) 19.panta trešās daļas prasību neievērošanu, kvalificējot /pers. A/ darbības pēc LAPK 149.[16]panta piektās daļas un 149.[4]panta 14.daļas, piemērojot naudas sodu 150 *euro* apmērā, bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.

2017.gada 31.jūlijā /pers. A/ pārsūdzēja lēmumu par viņas saukšanu pie administratīvās atbildības.

Sūdzībā norādīts, ka viņa pilnībā nepiekrīt lēmumam un lūdz to atcelt. Sūdzībā norādīts, ka viņa 2017.gada 16.maijā ar SIA "Fudeks" piederošo transportlīdzekli Toyota Yaris, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pildot darba pienākumus, novietoja to stāvvietā Nometņu ielā 64. Izbraucot no stāvvietas, viņa veica manevru atpakaļgaitā. Grūtības izbraukt sagādāja transportlīdzeklis pelēkā krāsā (pie stūres sieviete). Izbraucot no stāvvietas, transportlīdzeklis BMW320, valsts reģistrācijas numurs /numurs/, atradās autostāvvietā tieši aiz muguras. Veicot atpakaļgaitas manevru, viņa pārliecinājās par kustības drošību un neuzbrauca tur stāvošajam transportlīdzeklim BMW. Negadījuma vietu neatstāja, jo nebija noticis negadījums. Apskatot savu darba transportlīdzekli, nav konstatējams, ka uz tā būtu BMW krāsas paliekas, kurām pie šāda negadījuma noteikti būtu jāpaliek. Lietas izskatīšanas laikā uzrādītajās fotogrāfijās redzams, ka bojājuma vietā trūkst zilās krāsas. Uzrādītajā videoierakstā nav redzams, ka viņa būtu izraisījusi ceļu satiksmes negadījumu. Ņemot vērā minēto, uzskata, ka ar lietas materiāliem viņas vaina nav pierādīta.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2017.gada 07.jūlija lēmumu Nr.1241 /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Lēmumā norādīts, ka lietā nav strīda, ka /pers. A/ 2017.gada 16.maijā plkst.15:37 (izsaukums), Rīgā, Nometņu ielā Nr.64, transportlīdzekļu stāvvietā vadīja transportlīdzekli Toyota Yaris, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/.

Lietā ir strīds par to, vai /pers. A/, vadot transportlīdzekli atpakaļgaitā, nepārliecinājās par kustības drošību, uzbrauca stāvošam transportlīdzeklim BMW 320, valsts reģistrācijas numurs /numurs/, to bojājot, pēc kā, pārkāpjot noteikto kārtību, atstāja negadījuma vietu.

CSN 40.punkts nosaka, ja ceļu satiksmes negadījumā nav cietuši cilvēki, nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, kā arī transportlīdzekļiem nav radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar vai tiem aizliegts braukt, transportlīdzekļa vadītājs:

40.1.nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu;

40.2.vienojas ar otra ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītāju par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem, aizpilda saskaņoto paziņojumu un, neziņojot policijai par negadījumu, atstāj negadījuma vietu.

CSN 41.punkts nosaka, ja šo noteikumu 40.punktā minētajā ceļu satiksmes negadījumā ir iesaistīti vairāk nekā divi transportlīdzekļi vai ja transportlīdzekļu vadītāji nespēj vienoties par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem un aizpildīt saskaņoto paziņojumu, transportlīdzekļu vadītāji:

41.1.nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu;

41.2.par ceļu satiksmes negadījumu paziņo policijai un, ja nepieciešams, glābšanas dienestam un tālāk rīkojas pēc to norādījumiem.

CSN 82.punkts nosaka, ka, braucot atpakaļgaitā, transportlīdzekļa vadītājs nedrīkst traucēt citus ceļu satiksmes dalībniekus. Ja tas nepieciešams ceļu satiksmes drošībai, transportlīdzekļa vadītājam minētā manevra veikšanā jālūdz citu personu palīdzība. Aizliegts braukt atpakaļgaitā pa ceļu, kas apzīmēts ar 552.ceļa zīmi.

CSN 100.punkts nosaka, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc.

Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolam Nr.EZ331491 pievienots /pers. C/ paskaidrojums un fotogrāfijas no ceļu satiksmes negadījuma vietas.

/pers. C/ paskaidrojumā norādījis, ka plkst.13:30 atstājis transportlīdzekli BMW320, valsts reģistrācijas numurs /numurs/, stāvvietā pie Āgenskalna tirgus Nometņu ielā Nr.64. Atgriežoties atpakaļ plkst.15:05, ieraudzījis skrāpējumu transportlīdzekļa kreisajā aizmugurējā pusē. Uz stikla bija atstāta aculiecinieka vēstule, kurā bija uzrakstīts vārds /vārds/, telefona numurs, transportlīdzeklis, kas radīja bojājumus - valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/.

Notikuma vietā arī veikta fotografēšana.

Inspektore Kitija Valtere, apkopojot un izvērtējot lietas materiālus, noskaidroja, ka ceļu satiksmes negadījumu izraisījušā automobiļa Toyota Yaris, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, vadītāja ir /pers. A/. Lietas materiālu izskatīšanas gaitā tika veikta automobiļa Toyota Yaris, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, apskate un fotografēšana, par ko sastādīts transportlīdzekļa apskates protokols, pieņemti paskaidrojumi no /pers. A/ un aculiecinieces /pers. F/, pieprasīts videoieraksts no notikuma vietas.

Aculieciniece/pers. F/ paskaidro, ka 2017.gada 16.maijā ap plkst.15:00 braukusi stāvvietā pretī Āgenskalna tirgum. No stāvvietas atpakaļgaitā brauca transportlīdzeklis Toyota Yaris, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un iebuktēja transportlīdzekli BMW, valsts reģistrācijas numurs /numurs/. Transportlīdzekli vadīja sieviete, kas no transportlīdzekļa neizkāpa un uzreiz pameta notikuma vietu.

/pers. A/ paskaidroja, ka 2017.gada 16.maijā ap plkst.15:00 atradusies Āgenskalna ielā Nr.64 ar firmai SIA "Fudeks" piederošo transportlīdzekli Toyota Yaris, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. Uzsākusi kustību no transportlīdzekļu stāvvietas atpakaļgaitā. Uz autostāvvietu jau gaidījis cits transportlīdzeklis, kurš bija piebraucis ļoti tuvu. Viņas transportlīdzekļa aizmugurē stāvēja transportlīdzeklis zilā krāsā, vietā, kurā aizliegts stāvēt. Ļoti lēnām izbraukusi no stāvvietas. Nekādu sadursmi ar citu transportlīdzekli nejuta. Aiz ziņkārības gribējusi redzēt, kā transportlīdzeklis, kurš gaidīja brīvo vietu, iebrauks stāvvietā, taču, nesagaidot kā tas notiek, devusies prom.

No videoieraksta redzams, ka videokamera ir uzstādīta virs autostāvvietas Rīgā, Nometņu ielā Nr.64, taču tā nepārtraukti nav vērsta uz minēto autostāvvietu. Tā grozās, rādot gan to, kas notiek minētajā stāvvietā, gan to, kas notiek uz apkārtējām ielām. Videoierakstā ap plkst.14:42 redzams, ka stāvvietā vēlas iebraukt transportlīdzeklis, taču tajā brīdī atpakaļgaitā no stāvvietas arī izbrauc transportlīdzeklis Toyota Yaris, baltā krāsā. Transportlīdzeklis, kas vēlas iebraukt stāvvietā, apstājas un nedaudz pabrauc atpakaļ. Tajā brīdī videokamera maina skatupunktu un nav redzams, vai transportlīdzeklis Toyota Yaris, pabeidzot manevru atpakaļgaitā. aizķer aizmugurē stāvošo transportlīdzekli BMW zilā krāsā. Videokamerai pagriežoties uz stāvvietu, redzams, ka minētais transportlīdzeklis Toyota Yaris jau ātri cenšas izbraukt no stāvvietas, taču tam priekšā stāv cits transportlīdzeklis, kas aizšķērso ceļu. Vēlāk transportlīdzeklis Toyota Yaris aizbrauc.

Lēmums par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības pieņemts viņas klātbūtnē un redzams, ka viņa ir atzinusi savu vainu. Lēmumā norādīts atbildību mīkstinošais apstāklis - LAPK 33.panta pirmās daļas 1.punkts, kas nosaka, ka atbildību par administratīvo pārkāpumu mīkstina apstāklis ja vainīgais vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. LAPK 243.[1]pantā noteiks, ka ir šādi pierādīšanas līdzekļi: l)pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2)personu liecības; 3)eksperta atzinums; 4)kompetentās institūcijas atzinums; 5)dokuments, kas satur ziņas par faktiem rakstveidā vai citā formā; 6)elektroniskie pierādījumi; 7)procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8)lietiskie pierādījumi.

Tātad par pierādīšanas līdzekļiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, sastādītie ziņojumi, citi dokumenti, kā arī braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi.

/pers. A/ lietā pierādījumi ir administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC315815, ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols Nr.EZ331491, /pers. C/ paskaidrojums, /pers. F/ paskaidrojums, /pers. A/ paskaidrojums, videoieraksts no notikuma vietas, 2017.gada 31.maija transportlīdzekļa apskates protokols (apskatīts transportlīdzeklis Toyota Yaris, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/), foto.

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Iestāde, iepazīstoties ar lietas materiāliem kopumā, uzskata, ka administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts un lēmums lietā Nr.PC315815 pieņemts pamatoti un nav atceļams.

Izvērtējot lietas materiāliem pievienotās fotogrāfijas, kā arī ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas un transportlīdzekļa apskates protokolus, secināms, ka automobilim Toyota Yaris fiksēti bojājumi uz labās puses aizmugurējā atdurstieņa. Savukārt automobilim BMW 320, valsts reģistrācijas numurs /numurs/, fiksēti bojājumi uz aizmugurējā atdures stieņa kreisajā pusē un tie varēja rasties abu transportlīdzekļu savstarpēja kontakta rezultātā.

Vērtējot aculiecinieces /pers. F/ paskaidrojumu, iestāde secina, ka nav pamata neticēt viņas sniegtajām liecībām, jo nekas neliecina, ka viņa būtu ieinteresēta lietas iznākumā, kas būtu nelabvēlīgs automobiļa Toyota Yaris vadītājai. Tāpat var secināt, ka acu lieciniece nepārprotami redzēja abu negadījumā iesaistīto transportlīdzekļu kontaktu, kā arī norāda, ka automobili Toyota Yaris vadīja sieviete.

Lietā iegūtajā videoierakstā, kaut tajā nav redzams sadursmes brīdis, toties ir redzams kā risinājušies notikumi pirms sadursmes un pēc tam, kas nav pretrunā ar aculiecinieces teikto, līdz ar ko pastiprina tā ticamību.

Izvērtējot lietas materiālus, secināms, ka negadījuma brīdī savstarpējā kontaktā atradās automobiļa Toyota Yaris, aizmugurējais atdurstienis labajā pusē ar stāvēšanai novietota automobiļa BMW 320 kreisās puses aizmugurējo atdurstieni. Iestādes ieskatā, ņemot vērā automobiļiem fiksētos bojājumus, automobiļa Toyota Yaris vadītājai, braucot atpakaļgaitā starp stāvēšanai novietotiem transportlīdzekļiem, bija jāpievērš pastiprināta uzmanība apkārt notiekošajam. Dotajā gadījumā /pers. A/ bija jākonstatē, ka noticis kontakts starp automobili Toyota Yaris un stāvēšanai novietotu automobili BMW 320. No iepriekš minētā izriet, ka automobiļa Toyota Yaris vadītājas /pers. A/ rīcība, kontaktējoties ar stāvēšanai novietotu automobili BMW 320, pēc kā, atstājot notikuma vietu, bija pretrunā CSN 40., 41., 82. un 100.punkta prasībām. To, ka /pers. A/ konstatējusi kontaktu ar transportlīdzekli BMW 320, pierāda arī tas fakts, ka pie lēmuma pieņemšanas viņa atzina savu vainu.

Iestāde, ņemot vērā minēto, atzinusi, ka lēmums par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības ir tiesisks un pamatots un nav saskatāms neviens likumīgs iemesls, lai pieņemto lēmumu atceltu. Iestāde nav konstatējusi nevienu objektīvu pierādījumu, kas liecinātu par pretējo un radītu pamatotas šaubas par sūdzības iesniedzējas vainu.

Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.?

/pers. A/ piemērots gandrīz minimālākais iespējamais sods kāds paredzēts par šādu pārkāpumu, un iestāde uzskata, ka piemērotais sods ir atbilstošs izdarītajam pārkāpumam. Lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai atceltu piemēroto sodu.

/pers. A/ iesniedza tiesā sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2017.gada 07.jūlija lēmumu Nr.1241.

Sūdzībā norādīts, ka /pers. A/ lēmumam nepiekrīt pilnā apmērā. Norāda, ka, izbraucot no autostāvvietas, veica manevru atpakaļgaitā, rūpīgi pārliecinājās par kustības drošību. Grūtības izbraukt sagādāja transportlīdzeklis pelēkā krāsā (pie transportlīdzekļa stūres atradās sieviete), taču transportlīdzekli BMW320 nav bojājusi, līdz ar to ir nepamatots apgalvojums, ka ir pametusi negadījuma vietu.

Uzsver, ka lietā bez liecinieces liecībām nav pierādījumu viņas vainai, jo SIA "Fudeks" piederošajam transportlīdzeklim Toyota Yaris netika konstatēta cietušā transportlīdzekļa izteiksmīgā zilā krāsa, kurai, spriežot pēc viņai uzrādītajām cietušā transportlīdzekļa fotogrāfijām, noteikti bija jābūt redzamai uz transportlīdzekļa Toyota Yaris. Norāda, ka brīdī, kad brauca ārā no stāvvietas, transportlīdzeklis BMW320 bija novietots viņai aiz muguras

neatļautā vietā, savukārt viņai uzrādītajās fotogrāfijās minētais transportlīdzeklis jau bija novietots stāvvietā, kurā viņai pametot šo stāvvietu tas neatradās.

Tāpat vainu nepierāda arī videoieraksts, kurā nav redzams sadursmes brīdis, kā tas ir norādīts arī pārsūdzētajā lēmumā. Norāda, ka neizpratni rada pārsūdzētā lēmuma 4.lapā norādītais, ka no minētā videoieraksta redzams, ka transportlīdzeklis "jau ātri cenšas aizbraukt no stāvvietas", jo no šajā pašā lapā norādītā viņas paskaidrojuma izriet, ka viņa aiz ziņkārības gribējusi redzēt, kā transportlīdzekļa vadītāja, kura gaidīja uz brīvo vietu, iebrauks konkrētajā stāvvietā, taču, to nesagaidot, devās prom.

Vienlaikus nav saprotams pārsūdzētā lēmuma 5.lapā norādītais, ka "lēmums pieņemts /pers. A/ klātbūtnē un redzams, ka /pers. A/ ir atzinusi savu vainu". Norāda, ka nav saprotams, no kā ir redzams, ka viņa ir atzinusi savu vainu. Atkārtoti uzsver, ka savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā neatzīst un nevienā brīdī to arī nav atzinusi. Piebilst, ka Valsts policijas amatpersona, kura pieņēma lēmumu lietā Nr.PC315815, vairākkārtīgi konsekventi uzsvēra, ka, tā kā viņa ir pametusi negadījuma vietu, tad piemērojamais sods ir ļoti liels līdz 700 *euro*.

Pārsūdzētā lēmuma 6.lapā apgalvojuma formā norādīts, ka abu transportlīdzekļu bojājumi varēja rasties abu transportlīdzekļu savstarpēja kontakta rezultātā. Norāda, ka uz transportlīdzekļa Toyota Yaris bojājumi ir konstatējami ļoti daudzās vietās, un viņa nav pirmā persona, kas šo darba transportlīdzekli lieto. Tāpat pārsūdzētajā lēmumā arī apgalvojuma formā norādīts, ka lieciniece nepārprotami redzēja abu negadījumā iesaistīto transportlīdzekļu kontaktu. Norāda, ka savu vainu nav atzinusi nevienā brīdi, ko ir norādījusi arī iesniegtajā sūdzībā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldē par lēmumu lietā Nr.PC315815. Lūdz atcelt lēmumu un lietu izbeigt.

Tiesnese, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un tādēļ tā ir noraidāma.

LAPK 289.[13] panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesnese pievienojas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2017.gada 07.jūlija lēmumā Nr.1241 norādītajai motivācijai, tāpēc sprieduma neizklāsta izvērstus argumentus, jo tie atkārtotu sprieduma aprakstošajā daļā izklāstīto iestādes motivāciju.

Tiesnese uzskata, ka iestāde ir motivējusi savu lēmumu ar pierādījumu analīzi kopsakarā ar normatīvajiem aktiem, ko tiesnesei nav pamata apšaubīt.

Sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka transportlīdzekli BMW 320 nav bojājusi, līdz ar to ir nepamatots apgalvojums, ka ir atstājusi negadījuma vietu. Norāda, ka bez liecinieces liecībām nav pierādījumu viņas vainai un videoierakstā nav redzams sadursmes brīdis. Apgalvo, ka savu vainu policijā neatzina.

No 2017.gada 13.jūnija lēmuma redzams, ka lēmums pieņemts /pers. A/ klātbūtnē, uz ko norāda /pers. A/ paraksts uz lēmuma.

Tiesnese, novērtējot lēmumā norādīto, konstatē, ka sūdzības iesniedzēja bija ieradusies uz lēmuma pieņemšanu un soda apmērs tika noteikts, ievērojot atbildību mīkstinošu apstākli, kas noteikts LAPK 33.panta pirmās daļas 1.punktā-vainīgā vaļsirdīgi nožēlojusi izdarīto.

Tiesnese secina, ka sūdzības iesniedzēja uz lēmuma pieņemšanas brīdi ir atzinusi administratīvā pārkāpuma izdarīšanas faktu, kā arī ir nožēlojusi izdarīto. Līdz ar to tiesnese uzskata, ka /pers. A/ nav paudusi patiesību, norādot, ka savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā viņa nav atzinusi. Ja viņa nebūtu atzinusi savu vainu, viņai nebūtu konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis, jo neviens cits administratīvā pārkāpuma lietas materiāls nesatur informāciju, ka sūdzības iesniedzēja ir nožēlojusi izdarīto.

Tiesnesei nav pamata apšaubīt lēmumā fiksētās ziņas par faktiem, jo administratīvā pārkāpuma lietā nav konstatēti tādi apstākļi, kas norādītu uz lēmumā iekļauto ziņu nepatiesumu vai neatbilstību patiesajiem lietas apstākļiem, kā arī nav konstatēti apstākļi, kas liecinātu, ka policijas amatpersona tieši vai netieši būtu ieinteresēta konkrētās lietas iznākumā personīgu motīvu dēļ vai savā darbībā būtu pieļāvusi rupju neuzmanību.

Tiesnese uzskata, ka iestāde ir pilnībā izvērtējusi lietā savāktos pierādījumus un devusi pareizu vērtējumu, un tā pārvērtēšanai tiesai nav pamata.

Atbildot uz sūdzības iesniedzējas argumentu, ka viņas vadītajam transportlīdzeklis ir daudzi bojājumi, tiesnese norāda, ka 2017.gada 31.maijā, apskatot transportlīdzekli, tam tika konstatēti bojājumi uz aizmugurējā atdurstieņa labajā pusē un sūdzības iesniedzēja pret to iebildumus nav izteikusi. No minētā protokola neizriet, ka transportlīdzeklim ir daudzi bojājumi, līdz ar to sūdzības iesniedzējas arguments nav pierādīts.

Tiesnese nekonstatē LAPK 289.[12]panta pirmajā daļā paredzētos iestādes lēmuma obligātos atcelšanas iemeslus/

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] pantu, tiesnese

nosprieda:

noraidīt /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2017.gada 07.jūlija lēmumu Nr.1241.

Spriedums pārsūdzams 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese G.Sokolova